ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1975

Vyhlásené: 28.02.1975 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

14

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 17. januára 1975
o Konzulárnom dohovore medzi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou

Dňa 7. apríla 1973 bol v Havane podpísaný Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ho ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 19. decembra 1974.

Podľa svojho článku 41 dohovor nadobudol platnosť 18. januárom 1975.

České znenie dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNY DOHOVOR

medzi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou

Československá socialistická republika a Kubánska republika, vedené prianím upraviť svoje konzulárne styky v duchu priateľstva, spolupráce a vzájomného rešpektovania, existujúceho vo vzťahoch medzi oboma štátmi, na základe zvrchovanosti, národnej nezávislosti a rovnosti práv, sa rozhodli uzavrieť tento Konzulárny dohovor a za týmto účelom vymenovali za svojich splnomocnencov:
za Československú socialistickú republiku
Ing. Miloslava H r ů z u,
námestníka ministra zahraničných vecí,
za Kubánsku republiku
Dr. Pelegrina T o r r a s a d e l a L u z,
námestníka ministra zahraničných vecí,
ktorí po vzájomnej výmene plnomocenstiev, ktoré zistili v dobrej a náležitej forme, sa dohodli na tomto:

Článok 1
Definície

V zmysle tohto dohovoru

a) „konzulárny úrad“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát alebo konzulárne zastupiteľstvo;

b) „konzulárny obvod“ je územie určené konzulárnemu úradu na výkon jeho konzulárnych funkcií;

c) „vedúci konzulárneho úradu“ je generálny konzul, konzul, vicekonzul alebo konzulárny zástupca poverený vedením konzulárneho úradu;

d) „konzulárny úradník“ je každá osoba, včítane vedúceho konzulárneho úradu, poverená výkonom konzulárnych funkcií;

e) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba, ktorá nie je konzulárnym úradníkom a ktorá vykonáva na konzulárnom úrade administratívne alebo technické funkcie. Pojem „konzulárny zamestnanec“ zahŕňa aj osobu, ktorá plní iné úlohy spojené so starostlivosťou o konzulárny úrad;

f) „členovia konzulárneho úradu“ sú konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

g) „konzulárne miestnosti“ sú budovy alebo časti budov a pozemky k nim patriace používané výlučne na účely konzulárneho úradu bez ohľadu na to, kto je ich vlastníkom;

h) „rodinní príslušníci“ sú manželia, maloleté deti a rodičia členov konzulárneho úradu, ktorí s nimi žijú v spoločnej domácnosti;

i) „konzulárne archívy“ zahŕňajú všetky dokumenty, šifry a kódy, kartotéky a registre, korešpondenciu, listiny, knihy, pečiatky, pečate, záznamové pásky, filmy, magnetofónové pásky, gramofónové platne a kazety, zariadenia a miestnosti určené na ich uloženie a ochranu;

j) „loď vysielajúceho štátu“ je každé plavidlo používajúce vlajku vysielajúceho štátu v súlade s jeho právnymi predpismi;

k) „lietadlo vysielajúceho štátu“ je každé lietadlo registrované vo vysielajúcom štáte v súlade s jeho právnymi predpismi.

HLAVA I
Konzulárne styky

Článok 2
Zriaďovanie konzulárnych úradov

1. Každá zo zmluvných strán môže v súlade s týmto dohovorom zriaďovať so súhlasom druhej zmluvnej strany na jej území konzulárne úrady.
2. Sídlo a klasifikácia konzulárneho úradu a jeho konzulárny obvod sa určia pre každý jednotlivý prípad dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.
3. Každá zmena týkajúca sa konzulárneho úradu a jeho klasifikácie, rovnako ako konzulárneho obvodu sa uskutoční na základe dohody medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom.

Článok 3
Vymenovanie vedúceho konzulárneho úradu

1. Pred vymenovaním vedúceho konzulárneho úradu musí vysielajúci štát dostať diplomatickou cestou súhlas prijímajúceho štátu s jeho osobou.
2. Vysielajúci štát odovzdá ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu diplomatickou cestou konzulský patent.
3. V konzulskom patente sa uvedú mená a priezvisko vedúceho konzulárneho úradu, jeho trieda, sídlo konzulárneho úradu a konzulárny obvod.
4. Vedúci konzulárneho úradu sa môže ujať výkonu konzulárnych funkcií po tom, čo mu prijímajúci štát udelí exequatur. Prijímajúci štát môže však umožniť vedúcemu konzulárneho úradu dočasný výkon konzulárnych funkcií už pred udelením exequatur. V tomto prípade sa naň plne vzťahujú ustanovenia tohto dohovoru.

Článok 4
Výkon funkcií vedúceho konzulárneho úradu osobou poverenou dočasným vedením konzulárneho úradu

1. Ak vedúci konzulárneho úradu nemôže vykonávať svoje funkcie alebo ak sa miesto vedúceho uprázdni, môže tieto funkcie dočasne vykonávať konzulárny úradník tohto alebo iného konzulárneho úradu vysielajúceho štátu alebo člen diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte. Mená a priezvisko osoby dočasne poverenej výkonom funkcií vedúceho konzulárneho úradu sa vopred oznámia ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Osoba poverená dočasným vedením konzulárneho úradu požíva v súlade s odsekom 1 tohto článku všetky výhody, výsady a imunity, ktoré patria podľa tohto dohovoru vedúcemu konzulárneho úradu.

Článok 5
Vymenovanie konzulárnych úradníkov a zamestnancov

1. Mená a priezviská a trieda konzulárnych úradníkov, ktorí nie sú vedúcimi konzulárnych úradov, rovnako ako aj mená a priezviská konzulárnych zamestnancov sa musia hneď po ich príchode alebo vymenovaní oznámiť ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
2. Konzulárnymi úradníkmi môžu byť iba občania vysielajúceho štátu, ktorí nemajú trvalé bydlisko na území prijímajúceho štátu.
3. Konzulárnymi zamestnancami môžu byť občania vysielajúceho štátu alebo prijímajúceho štátu.
4. Zmluvné strany nebudú vo svojich konzulárnych stykoch používať honorárnych konzulárnych úradníkov.

Článok 6
Ukončenie činnosti konzulárnych úradníkov a zamestnancov

Funkcie vedúceho konzulárneho úradu alebo akéhokoľvek iného konzulárneho úradníka alebo konzulárneho zamestnanca sa končia najmä vtedy, keď ho vysielajúci štát odvolá, keď prijímajúci štát odvolá exequatur alebo keď prijímajúci štát oznámi vysielajúcemu štátu, že dotyčná osoba prestala byť považovaná za člena konzulárneho úradu.

HLAVA II
Konzulárne funkcie

Článok 7
Účel konzulárnej činnosti

1. Účelom výkonu konzulárnych funkcií je:
   a) podporovanie priateľských stykov medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom a napomáhanie rozvoja hospodárskych, obchodných, vedeckých, kultúrnych a turistických stykov medzi oboma štátmi,
   b) ochrana práv a záujmov vysielajúceho štátu a jeho občanov v prijímajúcom štáte,
   c) poskytovanie podpory a pomoci občanom vysielajúceho štátu,
   d) informovanie všetkými prípustnými prostriedkami o podmienkach a vývoji hospodárskeho, obchodného, vedeckého, kultúrneho a turistického života v prijímajúcom štáte.
2. Ustanovenia tohto dohovoru týkajúce sa občanov vysielajúceho štátu sa primeraným spôsobom vzťahujú aj na právnické osoby, ktoré majú štátnu príslušnosť tohto štátu v súlade s jeho právnymi predpismi.

Článok 8
Výkon konzulárnych funkcií

1. Konzulárne funkcie vykonávajú konzulárni úradníci vysielajúceho štátu.
2. Konzulárne funkcie sa vykonávajú v hraniciach konzulárneho obvodu. Mimo jeho hraníc ich možno vykonávať iba s predchádzajúcim súhlasom prijímajúceho štátu.
3. Konzulárne funkcie tak isto môžu vykonávať členovia diplomatického personálu diplomatickej misie vysielajúceho štátu v prijímajúcom štáte. V tomto prípade budú naďalej požívať výhody, výsady a imunity, ktoré sa im budú poskytovať na základe ich diplomatického štatusu. Mená a priezviská členov diplomatického personálu diplomatickej misie, ktorí vykonávajú konzulárne funkcie, sa oznámia ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.
4. Výkon konzulárnych funkcií uvedených v tomto dohovore, rovnako ako výkon ďalších funkcií, ktorými môžu byť konzulárne úrady poverené dohodou medzi vysielajúcim a prijímajúcim štátom, sa bude vykonávať tak, aby nebol v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 9
Poskytovanie pomoci konzulárneho úradu občanom vysielajúceho štátu a ich zastúpenie

1. Konzulárny úradník je oprávnený v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu poskytnúť pomoc a urobiť opatrenia na zabezpečenie zastúpenia občanov vysielajúceho štátu pred orgánmi prijímajúceho štátu, ak sú neprítomní alebo ak nemôžu z akéhokoľvek iného dôvodu včas obhajovať svoje práva a svoje záujmy.
2. Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu robiť opatrenia na právnu ochranu záujmov maloletých a osôb, ktoré nemajú plnú právnu spôsobilosť a ktoré sú občanmi vysielajúceho štátu, najmä ak treba urobiť opatrenia na zriadenie poručníctva alebo opatrovníctva.

Článok 10
Evidencia občanov, vydávanie cestovných dokladov a udieľanie víz

Konzulárni úradníci majú právo:

a) registrovať občanov vysielajúceho štátu, ktorí majú bydlisko alebo sídlo v ich konzulárnom obvode; to nezbavuje občanov vysielajúceho štátu povinnosti dodržiavať právne predpisy prijímajúceho štátu o evidencii cudzincov;

b) vydávať cestovné pasy alebo iné cestovné doklady občanom vysielajúceho štátu, predlžovať ich platnosť, robiť zmeny, prípadne ich odoberať alebo zadržať;

c) vydávať víza osobám, ktoré si prajú cestovať do vysielajúceho štátu.

Článok 11
Funkcie týkajúce sa odovzdávania dokumentov

Konzulárni úradníci majú právo odovzdávať občanom vysielajúceho štátu, ktorí majú stále bydlisko alebo sídlo na území prijímajúceho štátu, súdne alebo mimosúdne listiny z vysielajúceho štátu.

Títo občania majú právo odmietnuť prijať tieto listiny; v tomto prípade ich však konzulárny úradník upozorní na právne dôsledky tohto odmietnutia.

Článok 12
Notárske funkcie

1. Konzulárny úradník môže v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu vykonávať na konzulárnych úradoch, vo svojom sídle alebo v byte občanov vysielajúceho štátu, ako aj na palube lodí a lietadiel, ktoré nesú vlajku vysielajúceho štátu, tieto úkony:
   a) prijímať, vyhotovovať a overovať listiny s vyhláseniami občanov vysielajúceho štátu,
   b) prijímať, spisovať a overovať závety alebo iné vyhlásenia týkajúce sa dedičstva pre občanov vysielajúceho štátu,
   c) prijímať, vyhotovovať a overovať listiny týkajúce sa iných právnych vecí občanov vysielajúceho štátu, ak majú mať právne účinky mimo územia prijímajúceho štátu a ak sa netýkajú nehnuteľností nachodiacich sa na území tohto štátu alebo vecných práv, ktoré by ich zaťažovali,
   d) legalizovať listiny, overovať podpisy na listinách občanov vysielajúceho štátu a podpisy a pečiatky na úradných a právnych dokumentoch vysielajúceho štátu,
   e) overovať odpisy, preklady a časti listín na žiadosť občanov vysielajúceho štátu,
   f) overovať podpisy a pečiatky na listinách justičných alebo iných orgánov prijímajúceho štátu,
   g) prijímať do úschovy listiny a majetok občanov vysielajúceho štátu alebo dokumenty a majetok, ktorý je im určený.
2. Listiny uvedené v odsekoch 1a) a 1e) tohto článku majú v prijímajúcom štáte rovnakú právnu preukaznú platnosť ako overené alebo legalizované doklady alebo tie doklady, ktoré potvrdili príslušné orgány alebo justičné orgány tohto štátu.

Článok 13
Funkcie týkajúce sa občianskeho stavu

1. Konzulárni úradníci majú právo registrovať narodenie, občianstvo, sobáše a úmrtia občanov vysielajúceho štátu v súlade s jeho právnymi predpismi rovnako ako zasielať príslušné potvrdenia o týchto skutočnostiach.
2. Registrácia, ktorej sa týka odsek 1 tohto článku, nezbavuje dotyčné osoby povinnosti robiť vyhlásenia vyžadované právnymi predpismi prijímajúceho štátu.
3. Príslušné miestne úrady prijímajúceho štátu bez meškania informujú konzulárny úrad o úmrtí občana vysielajúceho štátu.

Článok 14

Funkcie týkajúce sa dedičstva

1. V prípade úmrtia občana vysielajúceho štátu na území prijímajúceho štátu príslušné úrady tohto štátu bez meškania oznámia konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu všetky informácie o dedičstve po zosnulom, ktoré má k dispozícii.
2. Príslušné úrady prijímajúceho štátu sú povinné bez meškania informovať konzulárny úrad vysielajúceho štátu, ak existuje domnienka, že občan vysielajúceho štátu má nárok na dedičstvo nachádzajúce sa na území prijímajúceho štátu.
3. Príslušné orgány prijímajúceho štátu, na území ktorého sa nachádza dedičstvo po občanovi vysielajúceho štátu, podniknú opatrenia na zabezpečenie pozostalosti v súlade s právnymi predpismi prijímajúceho štátu a oznámia konzulárnemu úradu, aké opatrenia sa urobili.
4. Konzulárny úradník môže byť prítomný pri inventarizácii a zabezpečovaní majetku uvedeného v odseku 3 tohto článku, ako aj zúčastniť sa na uplatňovaní dedičských práv občanov vysielajúceho štátu. Konzulárny úradník môže taktiež požiadať orgány prijímajúceho štátu, aby sa uvedené opatrenia urobili.
5. Ak občan vysielajúceho štátu zomrie počas prechodného pobytu na území prijímajúceho štátu, budú jeho osobné potreby a jeho peňažné sumy bez akýchkoľvek formalít odovzdané konzulárnemu úradu vysielajúceho štátu, s výnimkou všetkého, čo sa získalo v prijímajúcom štáte a čo v čase úmrtia podlieha zákazu vývozu.
6. Občania vysielajúceho štátu majú v prijímajúcom štáte pri uplatňovaní dedičských práv rovnaké práva ako občania tohto štátu.

Článok 15

Funkcie týkajúce sa námornej dopravy

1. Konzulárny úradník môže poskytovať pomoc a podporu lodiam vysielajúceho štátu, ktoré sa nachádzajú v prístavoch jeho konzulárneho obvodu. Orgány prijímajúceho štátu budú s ním na jeho žiadosť spolupracovať.
2. Po tom, čo je lodi vysielajúceho štátu povolený voľný styk s pobrežím, konzulárny úradník ju môže navštevovať, overovať lodné doklady, ako aj doklady týkajúce sa nákladu, účelu plavby a dokumenty o udalostiach na palube lode. S výhradou právomoci orgánov prijímajúceho štátu a v súlade s predpismi vysielajúceho štátu má taktiež právo robiť opatrenia potrebné na zabezpečenie poriadku a disciplíny na lodi.
3. Konzulárny úradník môže v rozsahu, v ktorom to umožňujú právne predpisy prijímajúceho štátu, sprevádzať členov posádky pri styku s orgánmi tohto štátu, poskytovať im pomoc a pôsobiť ako tlmočník.
4. V prípade havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania lode vysielajúceho štátu vo vnútorných alebo pobrežných vodách prijímajúceho štátu príslušné orgány prijímajúceho štátu bezodkladne upovedomia o tom konzulárny úrad, ktorý je najbližšie k miestu nehody, a budú informovať o opatreniach prijatých na záchranu a zabezpečenie lode, posádky, cestujúcich, nákladov, zásob a iného majetku. Tieto orgány tiež poskytnú konzulárnym úradníkom potrebnú podporu pri vykonávaní opatrení potrebných v dôsledku havárie, pri narazení na plytčinu alebo stroskotaní. Ak to nie je v rozpore s právnymi predpismi prijímajúceho štátu, pozvú príslušné orgány prijímajúceho štátu konzulárneho úradníka na vyšetrovanie príčin havárie, narazenia na plytčinu alebo stroskotania. Konzulárni úradníci môžu požiadať orgány prijímajúceho štátu, aby urobili opatrenia na záchranu a zabezpečenie lode, posádky, cestujúcich, nákladu, zásob a iného majetku.
5. Ak vlastník alebo prevádzateľ havarovanej lode alebo lode, ktorá narazila na plytčinu alebo stroskotala, alebo nijaká iná osoba oprávnená konať v jeho mene nemôže urobiť potrebné opatrenia týkajúce sa lode, nákladu, jej zásob alebo iného majetku, môže urobiť tieto opatrenia v mene vlastníka, prevádzateľa alebo oprávnenej osoby konzulárny úradník. Konzulárny úradník môže taktiež urobiť opatrenia týkajúce sa akýchkoľvek predmetov patriacich občanovi vysielajúceho štátu, ktoré pochádzajú z nákladu, alebo zásob dopravených do prístavu alebo nájdených na pobreží, v blízkosti pobrežia alebo nachádzajúcich sa na stroskotanej lodi. Za túto

loď alebo náklad alebo za jej zásoby sa nebude vyberať žiadny colný poplatok okrem prípadov, keď boli dané na spotrebovanie alebo využité v prijímajúcom štáte.

6. Ustanovenia odsekov 4 a 5 tohto článku sa použijú aj v prípade majetku občana vysielajúceho štátu nachádzajúceho sa na lodi tretieho štátu.

7. V prípade, keď orgány prijímajúceho štátu zamýšľajú vo svojej právomoci urobiť na lodi vysielajúceho štátu opatrenia týkajúce sa ich trestnoprávnej jurisdikcie, upovedomia o tom vopred konzulárny úrad, aby konzulárny úradník mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení alebo pri trestnom stíhaní. Ak v naliehavých prípadoch nebolo predbežné informovanie konzulárneho úradu možné a konzulárny úradník nebol pri vykonávaní týchto opatrení prítomný, budú orgány prijímajúceho štátu bezodkladne informovať konzulárny úrad o vykonaných opatreniach. Konzulárny úrad bude informovaný aj v prípade, keď členov posádky lode budú vyšetrovať orgány prijímajúceho štátu.

Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na colnú, zdravotnícku a pasovú kontrolu.

8. Konzulárny úradník má právo v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu prijímať akékoľvek vyhlásenia a vystavovať akékoľvek dokumenty týkajúce sa:

   a) zapisovania alebo výmazu lode z registra vysielajúceho štátu,

   b) nákupu cudzích lodí určených na zapísanie do registra vysielajúceho štátu alebo predaja lode tohto štátu v cudzine,

   c) vybavenia alebo stiahnutia zariadení z lode zapísanej v registri vysielajúceho štátu,

   d) straty alebo havárie lode zapísanej v registri vysielajúceho štátu.

9. Ustanovenia tohto článku sa nevzťahujú na vojnové lode.

Článok 16
Funkcie týkajúce sa leteckej dopravy

Článok 15 tohto dohovoru sa primerane vzťahuje aj na lietadlá vysielajúceho štátu.

HLAVA III
Imunity a výsady konzulárnych úradov

Článok 17
Používanie štátneho znaku, štátnej vlajky a označenia konzulárneho úradu

1. Na sídle konzulárneho úradu môže byť umiestnený štátny znak vysielajúceho štátu a označenie konzulárneho úradu v jazyku vysielajúceho i prijímajúceho štátu.

2. Na sídle konzulárneho úradu môže byť vyvesená vlajka vysielajúceho štátu. Vlajka tohto štátu sa môže používať aj na dopravných prostriedkoch používaných vedúcim konzulárneho úradu pri výkone jeho úradných funkcií.

Článok 18
Nedotknuteľnosť konzulárnych miestností, majetku a dopravných prostriedkov konzulárneho úradu a rezidencie vedúceho konzulárneho úradu

1. Konzulárne miestnosti a rezidencia vedúceho konzulárneho úradu sú nedotknuteľné.

Orgány prijímajúceho štátu nemôžu do nich vstúpiť bez predchádzajúceho súhlasu vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

2. Prijímajúci štát je povinný podniknúť všetky potrebné opatrenia, aby zabránil násilnému vniknutiu do konzulárnych miestností alebo do rezidencie vedúceho konzulárneho úradu a zabránil ich poškodeniu, narušovaniu činnosti konzulárneho úradu alebo znižovaniu jeho dôstojnosti.

3. Dopravné prostriedky a nijaký majetok určený výlučne na výkon konzulárnych funkcií, aj keď nie je vo vlastníctve vysielajúceho štátu, nemožno zhabať, zaistiť ani podrobiť exekučnému konaniu. Ani dopravné prostriedky, ktoré sa nachádzajú mimo konzulárnych miestností,

nemôžu byť podrobené prehliadke bez predbežného súhlasu vedúceho konzulárneho úradu alebo vedúceho diplomatickej misie vysielajúceho štátu.

Článok 19

Daňové oslobodenie miestností a bytov

1. Nehnuteľnosti, ktoré sú vlastníctvom vysielajúceho štátu alebo sú v jeho mene najaté, určené na výkon konzulárnych funkcií alebo slúžiace ako byty konzulárnych úradníkov a zamestnancov, sú oslobodené od daní a všetkých poplatkov, s výnimkou poplatkov za poskytnuté služby.
2. Daňové oslobodenie uvedené v odseku 1 tohto článku sa nevzťahuje na tieto dane a poplatky, ak ich podľa právneho poriadku prijímajúceho štátu má platiť osoba, ktorá vstúpila do zmluvného pomeru s vysielajúcim štátom, alebo osoba konajúca v jeho mene.

Článok 20

Nedotknuteľnosť konzulárnych archívov

Konzulárne archívy sú vždy a bez ohľadu na to, kde sa nachádzajú, nedotknuteľné.

Článok 21

Sloboda spojenia

1. Prijímajúci štát povolí a uľahčí konzulárnym úradom vysielajúceho štátu slobodu spojenia s ich vládou, ako aj s diplomatickými misiami a inými konzulárnymi úradmi tohto štátu, nech sa už nachádzajú kdekoľvek. Za tým účelom môžu konzulárne úrady využívať všetky verejné spojovacie prostriedky, diplomatických alebo konzulárnych kuriérov, diplomatické alebo konzulárne batožiny a kódované alebo šifrované správy. Konzulárny úrad môže zriadiť a používať rádiovú vysielaciu stanicu iba po predchádzajúcom výslovnom súhlase prijímajúceho štátu.
2. Úradná korešpondencia konzulárneho úradu je nedotknuteľná.
3. Konzulárna batožina sa nesmie otvárať ani zadržať.
4. Konzulárna batožina a časti, ktoré ju tvoria, sa musia zapečatiť a opatriť vonkajším viditeľným označením ich povahy a môžu obsahovať iba úradnú korešpondenciu alebo dokumenty a predmety týkajúce sa výlučne činnosti konzulárneho úradu.
5. Konzulárny kuriér musí byť vybavený úradnou listinou označujúcou jeho postavenie a počet zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu. Konzulárnym kuriérom môže byť iba občan vysielajúceho štátu. Pri výkone svojich funkcií je konzulárny kuriér pod ochranou prijímajúceho štátu. Požíva osobnú nedotknuteľnosť a nesmie sa zadržať, vziať do väzby alebo podrobiť nijakým iným opatreniam obmedzujúcim jeho osobnú slobodu.
6. Konzulárna batožina sa môže zveriť kapitánovi lode alebo lietadla. Kapitán musí byť vybavený úradnou listinou s uvedením počtu zásielok tvoriacich konzulárnu batožinu, nebude sa však považovať za konzulárneho kuriéra. Konzulárny úradník môže konzulárnu batožinu od kapitána lode alebo lietadla priamo a voľne prevziať a môže mu takú batožinu voľne odovzdať.

Článok 22

Spojenie s občanmi vysielajúceho štátu a ich ochrana

1. Konzulárni úradníci sú oprávnení vo svojom konzulárnom obvode nadviazať spojenie s občanmi vysielajúceho štátu, navštevovať ich a poskytovať im pomoc a podporu. Občania vysielajúceho štátu majú taktiež právo na spojenie s konzulárnymi úradníkmi a na prístup k nim.
2. V prípade akéhokoľvek obmedzenia osobnej slobody občana vysielajúceho štátu budú konzulárny úrad bezodkladne informovať príslušné orgány prijímajúceho štátu.
3. Konzulárny úradník môže navštevovať občana vysielajúceho štátu, ktorého osobná sloboda bola akýmkoľvek spôsobom obmedzená, a byť s ním v styku za podmienok ustanovených právnymi predpismi prijímajúceho štátu.

Článok 23
Styk s orgánmi prijímajúceho štátu

Konzulárni úradníci sa môžu v súlade s týmto dohovorom a s právnymi predpismi prijímajúceho štátu pri výkone svojich funkcií obracať priamo na príslušné miestne orgány vo svojom obvode i na príslušné ústredné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 24
Konzulárne poplatky

Konzulárne úrady môžu za výkon konzulárnych funkcií vyberať na území prijímajúceho štátu poplatky v súlade s právnymi predpismi vysielajúceho štátu. Sumy vybrané za túto činnosť budú v prijímajúcom štáte oslobodené od daní a poplatkov.

HLAVA IV
Výhody, výsady a imunity členov konzulárneho úradu

Článok 25
Sloboda pohybu

S výhradou právnych predpisov o oblastiach, do ktorých je prístup zakázaný alebo upravený osobitnými nariadeniami z dôvodov bezpečnosti štátu alebo verejného záujmu, zabezpečí prijímajúci štát členom konzulárneho úradu slobodu pohybu na svojom území.

Článok 26
Osobná nedotknuteľnosť

Konzulárni úradníci, zamestnanci konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci požívajú osobnú nedotknuteľnosť. Nemôžu byť zatknutí alebo zadržaní žiadnym spôsobom. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 36 tohto dohovoru.

Článok 27
Vyňatie konzulárneho úradníka z jurisdikcie prijímajúceho štátu

1. Konzulárny úradník je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je taktiež vyňatý z jeho civilnoprávnej a správnej jurisdikcie, s výnimkou
   a) vecnej žaloby týkajúcej sa súkromnej nehnuteľnosti na území prijímajúceho štátu, iba ak ju vlastní v zastúpení vysielajúceho štátu na účely konzulárneho úradu,
   b) konania týkajúceho sa dedičstva, v ktorom je konzulárny úradník vykonávateľom poslednej vôle, správcom dedičstva, dedičom alebo odkazovníkom ako súkromná osoba a nie ako splnomocnenec vysielajúceho štátu,
   c) konania vyplývajúceho zo zmluvy uzavretej konzulárnym úradníkom, ktorú výslovne alebo zrejme nedojednal ako zástupca vysielajúceho štátu,
   d) konania začatého treťou osobou v prípade škody vzniknutej v prijímajúcom štáte z nehody spôsobenej vozidlom.
2. Voči konzulárnemu úradníkovi nemožno použiť žiadne donucovacie opatrenia, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c) a d) ods. 1 tohto článku a za predpokladu, že ich možno uskutočniť bez porušenia nedotknuteľnosti jeho osoby alebo obydlia.

Článok 28
Vyňatie zamestnanca konzulárneho úradu z jurisdikcie prijímajúceho štátu

Zamestnanec konzulárneho úradu je vyňatý z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Je taktiež vyňatý z civilnoprávnej a správnej jurisdikcie prijímajúceho štátu, pokiaľ ide o činy pri výkone jeho

úradnej činnosti, s výnimkou prípadov uvedených pod písmenami a), b), c) a d) ods. 1 článku 27 tohto dohovoru. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 36 tohto dohovoru.

Článok 29
Vyňatie rodinných príslušníkov z jurisdikcie prijímajúceho štátu

Vyňatie z jurisdikcie členov konzulárneho úradu podľa článkov 27 a 28 tohto dohovoru sa zodpovedajúcim spôsobom vzťahuje aj na ich rodinných príslušníkov.

Článok 30
Podávanie svedectva

1. Konzulárny úradník nemá povinnosť vypovedať ako svedok pred súdnymi alebo inými príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu.
2. Zamestnanci konzulárneho úradu môžu byť vyzvaní, aby vypovedali ako svedkovia pred súdnymi alebo inými príslušnými orgánmi prijímajúceho štátu. Môžu odmietnuť podať svedectvo o skutočnostiach týkajúcich sa ich úradnej činnosti a predkladať úradné dokumenty alebo úradnú korešpondenciu vzťahujúcu sa na ich úradnú činnosť.
3. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú zodpovedajúcim spôsobom aj na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu.

Článok 31
Oslobodenie od osobných služieb

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú v prijímajúcom štáte oslobodení od osobných a verejných služieb každého druhu.

Toto ustanovenie sa nevzťahuje na osoby uvedené v článku 36 tohto dohovoru.

Článok 32
Vyňatie z registrácie

Členovia konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od povinnosti ustanovenej právnymi predpismi prijímajúceho štátu, týkajúcej sa registrácie cudzincov a obdobných požiadaviek voči nim.

Článok 33
Oslobodenie od colných dávok

1. Prijímajúci štát v zhode so svojimi právnymi predpismi a nariadeniami povolí dovoz a poskytne oslobodenie od colných dávok a všetkých ostatných obdobných povinností, pokiaľ ide o predmety určené
   a) na úradné potreby konzulárneho úradu,
   b) na osobnú potrebu konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov, včítane predmetov určených na ich vybavenie; spotrebné predmety nesmú prekročiť množstvo potrebné na ich priamu spotrebu.
   Tieto oslobodenia sa netýkajú nákladov na skladovanie, prepravu a podobné služby.
2. Konzulárni zamestnanci budú požívať výsady a oslobodenia uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku, pokiaľ ide o predmety dovezené pri ich začiatočnom zariadení.
3. Osobné batožiny konzulárnych úradníkov a ich rodinných príslušníkov sú oslobodené od colnej kontroly. Môžu sa kontrolovať len vtedy, ak existujú závažné dôvody vedúce k domnienke, že obsahujú iné predmety než tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 písm. b) tohto článku, alebo predmety, ktoré právne predpisy prijímajúceho štátu zakazujú vyvážať alebo dovážať alebo podliehajú karanténe. V týchto prípadoch sa musí kontrola vykonať za prítomnosti dotyčného konzulárneho úradníka alebo rodinného príslušníka.

Článok 34

Daňové oslobodenie

1. Konzulárni úradníci a zamestnanci konzulárneho úradu a ich rodinní príslušníci sú oslobodení od všetkých osobných a vecných, celoštátnych, oblastných a miestnych daní a poplatkov, s výnimkou
   a) nepriamych daní, obvykle zahrnutých do ceny tovaru alebo služieb,
   b) daní a poplatkov zo súkromných nehnuteľností nachádzajúcich sa na území prijímajúceho štátu, s výhradou ustanovení článku 19,
   c) pozostalostných alebo dedičských poplatkov a poplatkov z prevodu majetku, s výhradou ustanovení článku 35 písm. b),
   d) daní a poplatkov z akýchkoľvek príjmov získaných v prijímajúcom štáte, s výnimkou príjmov z ich úradnej činnosti,
   e) registračných, súdnych, hypotékových a kolkových poplatkov, s výnimkou ustanovení článku 19.
2. Členovia konzulárneho úradu, ktorí zamestnávajú osoby, ktorých platy nie sú v prijímajúcom štáte oslobodené od dane z príjmu, musia plniť povinnosť vyplývajúcu z právnych predpisov tohto štátu, pokiaľ ide o platenie dane z príjmu.

Článok 35

Oslobodenia poskytované v prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka

V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu alebo jeho rodinného príslušníka prijímajúci štát

a) povolí vývoz hnuteľného majetku zosnulého, s výnimkou majetku, ktorý nadobudol v prijímajúcom štáte a na ktorý sa v čase úmrtia vzťahuje zákaz vývozu,
b) oslobodí ho od daní a dávok a od všetkých iných podobných poplatkov za podmienky, že tento majetok bol na území prijímajúceho štátu iba v súvislosti s pobytom zosnulého v tomto štáte ako člena konzulárneho úradu.

Článok 36

Výnimky z výsad a imunít

Výsady a imunity uvedené v tomto dohovore, s výnimkou odsekov 2 a 3 článku 30 a článku 35, sa nevzťahujú na zamestnancov konzulárneho úradu a na rodinných príslušníkov členov konzulárneho úradu, pokiaľ sú občanmi prijímajúceho štátu alebo majú v ňom trvalé bydlisko.

Článok 37

Vzdanie sa výsad a imunít

1. Vysielajúci štát sa môže zriecť imunít a výsad uvedených v článkoch 26, 27, 28, 29, 30 a 31 pre členov konzulárneho úradu.
2. Vzdanie sa výsad a imunít musí byť vo všetkých prípadoch, s výnimkou prípadu uvedeného v odseku 3 tohto článku, výslovné a musí sa oznámiť prijímajúcemu štátu písomne.
3. Ak člen konzulárneho úradu začne konanie vo veci, v ktorej by požíval vyňatie z jurisdikcie podľa článku 27 ods. 1 a článku 28, nemôže sa odvolávať na vyňatie z jurisdikcie týkajúcej sa akejkoľvek protižaloby súvisiacej s hlavnou žalobou.
4. Vzdať sa vyňatia z jurisdikcie v civilnej alebo správnej veci neznamená vzdať sa tým aj imunity, pokiaľ ide o exekučný výkon rozsudku, pre ktorý sa treba zriecť imunity osobitne.

Článok 38

Začiatok a koniec konzulárnych výsad a imunít

1. Členovia konzulárneho úradu požívajú výsady a imunity uvedené v tomto dohovore od času prekročenia hraníc prijímajúceho štátu za účelom prevzatia svojho úradu, alebo pokiaľ sa už nachádzajú na jeho území, od času, keď sa ujmú funkcie na konzulárnom úrade.

2. Rodinní príslušníci členov konzulárneho úradu požívajú výsady uvedené v tomto dohovore:
   a) od času, keď člen konzulárneho úradu začne požívať výsady a imunity podľa odseku 1,
   b) od času prekročenia hraníc prijímajúceho štátu, ak vstúpili na jeho územie neskoršie, než je uvedené pod písmenom a),
   c) od času, keď sa stali rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu, ak sa nimi stali neskoršie, než je uvedené pod písmenom a) a b).
3. Keď sa skončí činnosť člena konzulárneho úradu, prestáva požívať aj svoje výsady a imunity a výsady a imunity jeho rodinných príslušníkov sa končia v čase, keď táto osoba opustí územie prijímajúceho štátu alebo po uplynutí primeranej lehoty na to určenej.

Výsady a imunity konzulárnych zamestnancov, ktorí sú občanmi prijímajúceho štátu alebo občanmi vysielajúceho štátu, ktorí majú trvalé bydlisko v prijímajúcom štáte, sa končia v čase, keď táto osoba prestane byť zamestnancom konzulárneho úradu.

4. Výsady poskytované rodinným príslušníkom sa končia tiež v čase, keď prestali byť rodinnými príslušníkmi člena konzulárneho úradu.
5. V prípade úmrtia člena konzulárneho úradu jeho rodinní príslušníci aj naďalej požívajú výsady a imunity poskytované im týmto dohovorom až do času, keď opustia územie prijímajúceho štátu alebo do uplynutia primeranej lehoty, ktorá bola na tento účel určená.
6. Pokiaľ ide o úkony vykonané členmi konzulárneho úradu pri výkone úradných funkcií, potrvá ich vyňatie z jurisdikcie prijímajúceho štátu bez časového obmedzenia.

Článok 39

Zachovávanie právnych predpisov prijímajúceho štátu

1. Bez ujmy na ich imunitách a výsadách uvedených v tomto dohovore je povinnosťou všetkých osôb, ktoré tieto výsady a imunity požívajú, dbať na právne predpisy prijímajúceho štátu.
2. Konzulárne miestnosti sa nebudú používať spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s výkonom konzulárnych funkcií.

Článok 40

Poistenie o civilnej zodpovednosti

Pre všetky dopravné prostriedky vo vlastníctve vysielajúceho štátu používané konzulárnymi úradmi, ako aj pre všetky dopravné prostriedky členov konzulárneho úradu alebo ich rodinných príslušníkov je poistenie proti škodám spôsobeným tretím osobám povinné.

HLAVA V

Záverečné ustanovenia

Článok 41

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii. Nadobúda platnosť tridsiatym dňom po dni výmeny ratifikačných listín, ktorá sa uskutoční v Prahe.
2. Tento dohovor zostane v platnosti až do uplynutia šiestich mesiacov počítané odo dňa, keď jedna zo zmluvných strán písomne oznámi druhej zmluvnej strane výpoveď dohovoru.

Na dôkaz toho splnomocnenci oboch zmluvných strán tento dohovor podpísali a opatrili pečaťami.

Dané v Havane 7. apríla 1973 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a španielskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Československú socialistickú republiku:

Ing. Miloslav Hrůza v. r.

Za Kubánsku republiku:

Dr. Pelegrin Torras de la Luz v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.